

Hoe kwam S.V. De Glind tot stand? Deel 1: de bedenker

We hebben nog niet veel geschreven over de voetbalclub, Sport Vereniging De Glind. Voor de vele voetballers/voetbalsters onder ons heeft S.V. De Glind toch een bijzonder plekje in ons leven ingenomen. Ik had weer eens tijd voor wat speurwerk in het archief en kwam een boekje tegen van 25 jaar S.V. De Glind (1970 - 1995). Opgericht op 11 juli 1969 en koninklijk goedgekeurd op 11 februari 1970. We beginnen ons vierluik over het voetballen in het jeugdorp met het verhaal dat door meneer Boertje, ome Jan, is geschreven. Een bekende persoonlijkheid uit de geschiedenis van het jeugdorp. Hij en zijn echtgenote A. Spreen hebben beiden gewerkt op de RS. Hij als groepsleider en zij als groepsleidster en later als pleeggezin. Samen hebben ze er zo'n dertig jaar gewerkt. Na een korte onderbreking waarin het echtpaar o.a. in Schiedam en Hoenderloo werkte, keerden ze terug naar het jeugdorp De Glind. Op vrijdag 8 juni 1979 namen hij en zijn vrouw afscheid van het jeugdorp. Meneer Boertje werd destijds door directeur Haalboom aangesteld als diens assistent en tevens als groepsleider van het jongenspaviljoen. Zijn verhaal over de ontstaansgeschiedenis van het voetballen in het jeugdorp.

Een balletje trappen tegen de verveling

In 1948 kwam ik als groepsleider in dienst van de Rudolphstichting (RS). Al gauw was voor mij een ding zeker, er moesten meer activiteiten komen voor de jongens. Na het werk hingen de jongens maar wat rond. Ze verveelden zich en waren humeurig. Veel ruzies moesten worden beslecht. Er was wel een sportleider, maar die had het te druk met teveel groepen. Ja, wat ga je dan doen? Net als Cruyff een balletje trappen op het aardappelveld naast het paviljoen. De jongens genoten hiervan en de verveling verdween. Er was zoveel enthousiasme hiervoor dat ze me 's avonds al op stonden te wachten voor een spelletje. Het gaf rust onder de jongens en ze konden 's nachts goed slapen.

De oude boomgaard als voetbalveld

Voor deze jongens moest iets gedaan worden. Het was voor mij te gek dat zo'n goed opvoedingsmiddel niet gebruikt werd. Zo'n grote inrichting met zoveel land, daar moest een stukje af kunnen voor een voetbalveld. Vanzelfsprekend ging ik hierover praten met de toenmalige directeur Haalboom. Deze had hiervoor volledig begrip. Het bestuur van de inrichting was moeilijker te overtuigen dat het zo noodzakelijk was. In 1951 ging het bestuur overstag. Er werd besloten de boomgaard tot voetbalveld om te toveren. We hadden iets bereikt. In 1952 ging de eerste spade de grond in. Noch de heer Haalboom noch ik waren aanwezig bij het in gebruik nemen van het veld. We waren inmiddels vertrokken naar elders.

Achternveld R.S.

Na 3½ jaar kwam ik weer terug als groepsleider op het jeugdorp. Inmiddels voetbalde onze jeugd al in de competitie. Ze waren onder de toenmalige sportleider J. Dijkstra ingelijfd bij de voetbalvereniging Achternveld onder de naam Achternveld R.S. Het bestuur van v.v. Achternveld heeft altijd veel voor het jeugdorp gedaan. Er was dus nog geen zelfstandige vereniging. Al spoedig werd mij gevraagd om de voetbalvereniging voor mijn rekening te nemen. De sportleider, inmiddels de heer De Jong, had het te druk met andere bezigheden en vooral met het zwembad in de competitietijd. Vanzelfsprekend was dat voor mij geen bezwaar. Vanaf die tijd wist ik wat me te doen stond. Altijd maar bezig in de groep en op het voetbalveld. Zaterdag de hele dag op pad met de jongens en in de week met ze trainen. De eerste tijd alleen, later kreeg ik geweldige medewerking van de heer H. Neumann.

Beheersing? Hoe bedoelt u?

Door de week was ik druk met het in- en uitschrijven (door de grote wisseling van onze pupillen) van onze leden en daar moest ik iedere keer voor naar de secretaris van v.v. Achterveld. Ik moest corresponderen met de bond over de straffen die aan onze jongens werden uitgedeeld. Onze jongens moesten zich nog leren te beheersen. Op het laatst liet de jeugdsecretaris van de bond me zelf maar de straf bepalen. Een goed woordje voor strafvermindering door de adjunct-directeur de Flines viel bij de jeugdsecretaris v.d. Pijl niet in goede aarde. Hij werd verwezen naar de heer Boertje die de straf had bepaald en daar bleef het bij.

De geboorte van S.V. de Glind

Inmiddels gebeurde er op het jeugddorp meer door de subsidie die werd ingevoerd van regeringswege. Meer leiders werden aangenomen en de jongens van het personeel groeiden op. Vanzelfsprekend maakten die ook gebruik van het voetbalveld. Deze groep deed mee aan de zomeravondcompetitie, het zogenaamde bedrijfsvoetbal. Ze vormden een heel goed elftal. Zo begon ik te denken aan een zelfstandige voetbalvereniging. Ik sprak hierover met de voorzitter van v.v. Achterveld de heer Kerstens, die ook in het bestuur zat van de voetbalbond afdeling Utrecht. Hij had geen bezwaar dat we zelfstandig werden. De heer Kerstens en ik gingen samen naar Utrecht. Er werd ons toegezegd dat ze mee wilden werken aan die zelfstandigheid. Al vonden ze onze vereniging wel heel klein met één seniorenelftal. Er moest een bestuur komen en een naam voor onze vereniging. Op 1 juli vergaderden hierover op Ringlaan 17 de heren: M.F. de Jong, H. Neumann en J. Boertje. Er werd door die heren besloten tot oprichting van een voetbalvereniging onder de naam S.V. de Glind. Bovengenoemde heren namen het tijdelijke bestuur op zich: Voorzitter: M.F. de Jong, Penningmeester: H. Neumann en secretaris: J. Boertje. We werden als zelfstandige vereniging ingeschreven op 11 juli 1969 en koninklijk goedgekeurd op 11 februari 1970.

Bron: Jubileumuitgave 25 jaar S.V. de Glind, 1970 - 1995